

АВТОБІОГРАФІЯ
кандидата на посаду
члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України
Дзюби Юрія Павловича

Народився у с. Маяки Слов'янського р-ну, Донецької обл., громадянин України, не судимий.

З 1974 р. по 1984 рік навчався у середній школі, після закінчення якої отримав атестат про повну загальну середню освіту.

З 1984 р. по 1985 р. працював оператором відділу автоматизації проектування інституту «Південдіпрошахт» (м. Харків, вул. Пушкінська, 5).

У 1985 р. поступив до Харківського юридичного інституту. З 1986 р. по 1990 р. був старостою курсу. Під час навчання займався науково-дослідницькою діяльністю, неодноразово перемагав у конкурсах на кращу студентську наукову роботу та в студентських олімпіадах з правничих дисциплін.

У 1990 р. з відзнакою закінчив Харківський юридичний інститут за спеціальністю «правознавство» та отримав кваліфікацію «юрист». Того ж року за рекомендацією Ю.В. Бауліна поступив до аспірантури цього ж ВНЗ на кафедру кримінального права (науковий керівник – доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук України – М. І. Панов).

З 1989 року почав займатися юридичною практикою. Працював юрисконсультантом юридичної консультації ВО «Томс» та за сумісництвом юрисконсультантом у ВО «Час».

У 1993 році закінчив аспірантуру і був прийнятий на роботу на посаду асистента кафедри кримінального права Української юридичної академії (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого), на якій захистив кандидатську дисертацію за темою «Кримінальна відповідальність за викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження» та посів посаду доцента.

У 1996 р. отримав Свідоцтво про право зайняття адвокатською діяльністю й до 2010 р. займався адвокатською практикою. Працював як адвокат у Харківській філії юридичної фірми «Салком». Переважну кількість зі справ, в яких приймав участь як адвокат, складали кримінальні та господарські справи. Володіння іноземними мовами певним чином зумовило міжнародно-правовий напрям моєї юридичної практики.

З 2008 р. почав за сумісництвом працювати в Інституті вивчення проблем злочинності (ІВПЗ) імені академіка В. В. Сташиса, де обіймав посаду старшого наукового співробітника сектору міжнародно-правових проблем боротьби зі злочинністю. На цій посаді займався розробкою питань, присвячених боротьбі з корупцією та організованою злочинністю. Відповідав за ділянку роботи, пов'язану з вивченням та імплементацією найкращих світових практик запобігання злочинності.

23.03.2019р. *Ю. Дзюба* 12/1/1

В Інституті вивчення проблем злочинності на мене було покладено обов'язки з налагодження контактів між провідними юридичними дослідницькими закладами Європи та США, знаними у світі фахівцями у сфері кримінального права. Наслідком моєї роботи стало залучення до співпраці відомих вчених, серед яких – професори П.-А.Альбрехт (Німеччина), Д. Енцман (Німеччина), М.Кіліас (Швейцарія), які виступили експертами з вироблення рекомендацій щодо впровадження судової реформи в Україні.

У 2012-2013 роках пройшов відбір та був координатором дослідницької програми боротьби зі злочинністю неповнолітніх (ISRД-3). Завдяки моїй участі в її реалізації, Україна стала першою серед країн східної Європи, що приєдналася до цього проекту та позністю його виконала. Тим самим реальною працею вдалося підтвердити спроможність нашої держави інтегруватися у європейське правове й дослідницьке поле. Моя співпраця з європейськими колегами відзначена Подякою Швейцарської національної наукової фундації та Фундації Дж. Якобза (м.Цюріх).

З 2010 р. був призначений на посаду заступника декана заочного факультету № 2, на якій пропрацював два повних строки, за що неодноразово нагороджувався грамотами та подяками від Ректора університету та Голови Харківської обласної державної адміністрації.

За час роботи на кафедрі кримінального права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого та в Інституті вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса підготував більше 120 наукових праць, у тому числі з грифом Міністерства освіти та науки як такі, що рекомендовані для студентів вищих навчальних закладів нашої держави.

Як експерт брав участь у виробленні та обговоренні основних положень Судової реформи 2016 року, у підготовці науково-правових висновків на проекти Законів України та постанов Пленуму Верховного Суду, рецензій наукових праць у галузі кримінального права та процесу (близько 150 таких висновків і рецензій). Підготував особисто понад 50 відгуків на автореферати дисертаційних досліджень з кримінального права, у тому числі як офіційний опонент.

Впродовж 2016-2018 років неодноразово проходив відбір та приймав безпосередню участь у тренінгах, семінарах та конференціях, організованих координатором проектів ОБСЄ в Україні спільно з проектами Ради Європи «Підтримка впровадження судової реформи в Україні» та «Право-Justice», що підтверджується відповідними сертифікатами.

23.03.2019 р.

Ю.П.Дзюба